

Frågor och svar

Välkomna, jag kommer med välsignelser, mina käraste vänner. Välsignad är denna kväll. Denna dag i er jordiska sfär indikerar en mycket speciell dag. Den markerar en särskild höjdpunkt när den högsta av alla skapade andar utförde den största kärlekshandlingen. Låt oss tänka på honom med all vår kärlek. Vi kan inte ära honom bättre än genom att fullfölja detta arbete som vi alla har förmånen att delta i – ni på er sida och vi på vår sida. På detta sätt kommer Jesus Kristus, som visade vägen, i sanning att ha gjort den här största kärlekshandlingen för er alla. För endast genom reningens väg kommer ni att kunna gagnas av hans kärlek, hans sanning, hans närvaro. Bara på detta sätt följer ni honom i hans fotspår. Ni bör inte göra så på grund av ett "måste", utan insikten bör växa inom er att kärleken och sanningen gör er fria. Kärlek bör alltid vara nyckelordet. Må det tränga in i era själars djupaste område.

Och nu, mina vänner, är jag redo att svara på era frågor efter bästa förmåga.

FRÅGA: Här får vi lära oss att frälsning kommer genom arbete, genom att söka i sitt inre, genom ansträngning och genom att hitta bilder att frigöra sig från. Idag frågade en man som kallar sig en "pånyttfödd kristen" mig om jag accepterade Jesus som min personliga frälsare, och att om jag inte gjorde det, skulle jag inte finna frälsning. Min fråga är: Hur ska vi förena den här kyrkligt förkunnade läran om tron på frälsning genom en annan med vårt arbete på denna väg? Och vidare, räcker denna tro på en himmelsk varelse som hade blivit människa för en dödlig, för att genom mystiska riter ta del av hans gudomliga liv? Räcker denna tro tillsammans med sakramenten för att återlösa oss från bindningarna till den jordiska skulden och döden, och för att väcka oss till ett nytt liv som skulle innebära evigt liv och lycksalighet?

SVAR: Låt mig först och främst understryka att det är ett fullständigt missförstånd från många människors sida att tro att någon handling, även den största kärlekshandlingen, skulle kunna räcka för dem för att bli befriade från sina inre bindningar. De som gärna vill tro det, gör ofta så på grund av att det utan tvivel skulle vara mycket bekvämt. Givetvis är det inte så och Jesus ord var aldrig menade så.

Jag förklarade utförligt på vilket sätt Jesu Kristi gärning utgjorde en frälsning för alla fallna varelser, vad hans bidrag var och hur den öppnade dörren och visade vägen. Jag behöver inte

upprepa det nu, för allt av det är inspelat och det är gagnlöst att använda den tillgängliga tiden för upprepningar. Genom att läsa det igen, kommer du att se att det aldrig antydde eller uttalades att Kristi ankomst fritog individen från personligt arbete och ansträngning. Sanningen är den motsatta.

Det är mycket möjligt att människor når frälsning, inre frihet, befrielse från osanning även om de inte accepterar Kristus. Detta förändrar emellertid inte fakta. Fakta är att Jesus Kristus är den högsta av alla skapade varelser, att han kom till jorden och att hans ankomst utgjorde vändpunkten i de fallna andarnas allmänna utveckling. När den personliga utvecklingen når den optimala punkten, är man öppen för sanningen i alla avseenden. Man är kapabel att befria sig från fördomar och förutfattade idéer och ingenting kommer att stå i vägen för att uppleva sanningen på alla nivåer.

En person kan med andra ord påbörja denna väg för egen utveckling och fortfarande bära på vissa idéer som inte stämmer överens med sanningen, oavsett om det gäller detta ämne eller något annat. Vid en tidpunkt kommer dock sanningen att tränga igenom som ett resultat av en inre upplevelse och inte genom någon yttre acceptans av en lära eller en tro. Och det är lika möjligt att människor tror på och accepterar den här sanningen – eller någon annan – och fortfarande bevara just de hinder i sina själar som inte låter dem befria sig själva. Människor håller fast vid vissa fördomar beroende på sin uppväxt, miljö och sina personliga inre missuppfattningar eller bilder. Inre motstånd blockerar vägen till sanningen. Man kan också ha mycket förvrängda känslor och omfamna en sanning av en tillfällighet, så att säga. Denna sanning kommer då att vara ineffektiv på grund av att motiven är felaktiga, de underliggande känslorna är osunda. Man kan även motstå en osanning utifrån inre blockeringar och subjektivitet, snarare än utifrån frihet och objektivitet. Kort sagt, du kan motstå en osanning utifrån osunda känslor liksom acceptera en sanning utifrån osunda känslor. Kravet bör alltid och framför allt vara att känslorna renas. Det som är viktigt är rätt intention och inte vad man utåt sett accepterar och tror på. Varför och hur en övertygelse har uppstått, vilka inre motiv den grundar sig i – detta är det som i slutändan betyder något.

Denna väg som ni tar kommer ofrånkomligen att föra fram alla förvrängda motiv, oavsett hur djupt dolda och omedvetna de är. Din själ blir därigenom frisk och fri. Detta kommer i sin tur att göra det möjligt för dig att uppleva den sanning som du behöver ha och veta, snarare än att acceptera den enbart med intellektet.

Sanningen om Jesus Kristus kommer så småningom att bli en del av den inre upplevelsen för alla människor som utvecklar sina själar. Hos vissa kommer den sanningen tidigare och andra sanningar kommer senare. Hos andra människor är det tvärtom. Men att säga ”Du måste acceptera Jesus Kristus” är lika fel som att säga ”Du måste tro på Gud”. Det skapar bara skadliga reaktioner,

såsom tvång, skuld, motstånd eller uppror. Alla ”måsten” skapar situationer som framkallar motstånd mot sanningen. Sanningen missbrukas genom att man gör den till ett verktyg för härskarprincipen i människan. Den andra personen känner det och projicerar då sitt motstånd på det gudomliga i stället för på personen. Ofta är motståndet lika fel som det man gör motstånd mot. Båda alternativen är felaktiga.

Tilltro¹ till Gud, tilltro till Kristus, tilltro som sådan är förstås en viktig nyckel. Men den kan inte anbefallas. Tilltro kommer naturligt när hinder avlägsnas. Alla människor har ett inre förråd av tilltro, kärlek, sanning, visdom, men dessa är inlåsta av hindren och avvikelserna. Alla dessa utmärkande gudomliga egenskaper frigörs automatiskt i samma utsträckning som de inre avvikelserna rätar ut sig genom arbetet på denna väg. Detta följer alltid som en verkan. Det är ett naturligt växande som aldrig kan framtingas direkt. När era jordiska religiösa lärare hamrar in i er att man måste tro, uppnår de ingenting. I bästa fall kommer det att bli en tro som är ovanpålagd. Och ju mer den är ovanpålagd, desto starkare är det inre, omedvetna upproret mot ens egen ovanpålagda tro – anammad bara för att det förväntades och krävdes. Det är samma sak med kärlek. Ni kan inte beordra er själva att älska, men i detta djupgående arbete lär ni er och förstår så småningom varför ni inte har någon tilltro eller någon kärlek och vilka de inre felaktiga slutsatserna är som gör att ni stänger dörren till era inre brunnar av tilltro och kärlek – omedvetet i de flesta fall. Men innan ni kommer dithän, behöver ni ofta bli medvetna om det faktum att ni inte har någon tilltro eller någon kärlek under de ovanpålagda nivåerna av falsk tilltro och falsk kärlek.

Först efter att de inre orsakerna, missuppfattningarna och avvikelserna är förstådda med alla sina förgreningar och kedjereaktioner, kommer en verklig tilltro, verklig kärlek, verklig sanning, verklig visdom och vilka alla de andra gudomliga egenskaperna än är, att bli en del av ditt väsen.

Tilltro är förstås en nyckel, precis som kärlek är en nyckel, som sanning är en nyckel. Var och en av dem, i sin rena essens, inrymmer alla de andra utmärkande egenskaperna. En är alla och alla är en. Frågan är inte huruvida du bör ha den. Det kan inte finnas några tvivel kring detta. Frågan är hur du kan få den, varför du saknar den, vad inom dig som blockerar vägen. Då kommer det gudomliga inom dig att kunna uppenbara sig. Då är den en nyckel – nyckeln till livet, nyckeln till universum.

FRÅGA: Det är fortfarande en del av min fråga som är obesvarad, som har att göra med huruvida en person kan räddas genom det medium som en frälsare utgör eller genom sina egna ansträngningar?

SVAR: Jag svarade på detta. Jag sa att det inte kan vara så. Du behöver själv göra arbetet.

---

¹ Eng..”faith”. Övers. anm.

FRÅGA: Du sa att när hindren avlägsnas, följer tilltro. Men jag känner människor som har tilltro och som fortfarande har många hinder.

SVAR: Först och främst, vad gäller alla utmärkande gudomliga egenskaper är det alltid fråga om grader för alla människor. Man kan inte säga om någon människa att han eller hon har en fullständig tilltro eller fullständig kärlek. Bristen är ofta dold i det omedvetna. På den medvetna nivån kan den största delen av personligheten verkligen vara frisk, medan den saknade delen förblir i det omedvetna. På denna väg tas alltid de dolda bristerna liksom de felaktiga slutsatserna fram. En viss person kan ha en sund tilltro, men andra gudomliga egenskaper är drabbade och påverkar personligheten på det hela taget. Man kan aldrig överförenkla. Ibland är det komplicerat på grund av möjligheten att någons tilltro är tvångsmässig eller verklighetsflyende och då är det inte en verklig tilltro, utan en skenbar tilltro. Det kan vara en blandning av dels sund tilltro, dels omedveten brist på tilltro samt skenbar tilltro. Allt detta behöver upptäckas, undersökas och ärligt förstås. Först då kan du få ordning i din själ.

FRÅGA: Jag skulle vilja fråga något vad gäller eget ansvar. Skulle inte eget ansvar leda till att man är oansvarig gentemot andra? Om jag bara är ansvarig för mig själv, på vilket sätt är jag då min broders beskyddare? Skulle inte det leda till själviskhet att bara ansvara för mitt eget liv och välbefinnande? Jag skulle först söka efter det som är bäst och mest passande för mig och först därefter beakta den andra personen. Även om jag skulle ge den andra lika rättigheter, skulle jag beakta mig själv först.

SVAR: Min kära vän, din fråga grundar sig i så många felaktiga antaganden att det är svårt att ens börja svara på den. Det egna ansvaret är inte bara helt oförenligt med att vara oansvarig, utan det är precis motsatsen. Genom att ställa den frågan är det uppenbart att det för dig bara finns två alternativ: ”Antingen är jag ansvarig för mig själv eller för den andra personen.” Så är det inte. Om och när du är eller borde vara ansvarig för en annan person, kan du verkligen uppfylla detta ansvar endast om du åtminstone har greppat den verkliga innebörden av eget ansvar. Annars kommer ditt ansvar gentemot andra alltid att komma till korta. Det blir en fars och ett självbedrägeri.

Ofta är det så att människor känner sig överdrivet ansvariga för andra och därmed bedrar sig själva vad gäller sitt eget bristande ansvar för sig själv. Och nu kommer vi till delen om själviskhet. Detta är ett viktigt ämne i sig som jag kommer att ägna en del av ett föredrag åt inom en nära framtid. Det har att göra med en massbild som säger ”Det är behagligt att vara självisk. Man får inte vara det eftersom det anses vara fel, men man skulle i själva verket vara lyckligare om man kunde vara självisk. Det anses å andra sidan vara en dygd att vara osjälvisk, men det är

egentligen en börda och gör en inte lycklig.” Detta är en mycket vanlig massbild och den är i viss mån en del av nästan varje människa. Det är oerhört viktigt att bli medveten om denna del, oavsett hur ”liten” den än må vara. Förekomsten av denna massbild kommer ofrånkomligen att ge upphov till tvångsimpulser, uppror, samt skuld för upproret. Den ger upphov till alla möjliga inre avvikelser och misstag. Den leder människor in i förvirring.

Det är inte själviskt att ha rätten att vara vad du är. Detta innebär inte att ge efter för din lägre natur. Det verkliga du har ingen önskan om skadliga handlingar. Detta arbete kommer att ta fram den verkliga personen, dold bakom lagren av falska skydd som alltid utgör felaktiga lösningar på livet. När den verkliga personen väl är framme, kommer den att förstå att gärningar, tankar eller tendenser som inte är konstruktiva, är inte konstruktiva som sådana. Om du skadar någon annan genom att vara självisk, skadar du ofrånkomligen även dig själv. Detta är sanningen och det verkliga jaget är i stånd att förstå sanningen, denna eller någon annan. Med den insikten kommer osjälviskheten inte längre att vara en tvångsmässig börda som man omedvetet kämpar emot, där man offerar sin ”lycka” i tron att detta utgör osjälviskhet. Om du är lycklig, kommer du att göra andra lyckliga. Det är i själva verket endast då som du verkligen kan ge lycka, hjälp eller något annat konstruktivt bidrag till dina medmänniskor. Om du är ”god” eller ”osjälvisk” på grund av tvångsmässigheten som grundar sig i den här missuppfattningen, kan du aldrig bidra konstruktivt till andra, åtminstone inte i det långa loppet.

Det är inte sant att eget ansvar har något att göra med själviskhet. Om du finner det verkliga du och är sann mot det, kommer du att utveckla allt som är konstruktivt inom dig, grundat i sunda motiv snarare än i osunda motiv. Andra människor kommer ofrånkomligen att gynnas av det. Du gynnas själv av att bli en lyckligare person och njuta av rätten att vara dig själv utan att stå i vägen för din omgivning. Om du å andra sidan blir en martyr och offerar dina innersta och rättmätiga önskningar – inte de råa, outvecklade och destruktiva begärens – och underställer dem på grund av sådana missuppfattningar, agerar du utifrån felaktiga och osunda motiv som ingen riktigt kan gynnas av. För många människor skulle det vara värdefullt att utforska goda och osjälviska handlingar i detta ljus. På ytan ser dessa handlingar verkligen ut vara osjälviska, ändå frambringar de inget annat än missnöje. Detta är ett talande tecken på att felaktiga motiv ligger bakom sådana handlingar, kända baserade på denna vanliga missuppfattning, att man svarar tvångsmässigt snarare än utifrån ett fritt val.

Om du är sann mot dig själv, kan du inte vara självisk, utan du kommer att vara osjälvisk i en sund och fri bemärkelse, där du förbehåller dig själv det beaktande som du har rätt till.

KOMMENTAR: Kan jag lägga till något? Det finns en fras i Talmud som lyder ”Om inte jag är för mig själv, vem kommer att vara för mig? Om jag är bara för mig själv, vad är jag?”.

KOMMENTAR: Och eget ansvar innebär endast att vi är ansvariga för våra egna val och även för konsekvenserna. Det har ingenting att göra med själviskhet eller osjälviskhet.

SVAR: Jag vet, men jag vet också vad vår vän menade. Hon menade det på ett annat sätt, men självklart har du rätt. Eget ansvar betyder inte att man bara går på utan att ta hänsyn till någon. Som nu framhölls, betyder det först och främst att ta reda på hur man har orsakat vissa verkningar i sitt liv och själv tar på sig ansvaret för dem.

FRÅGA: Jag skulle vilja fråga vad gäller en motsägelse. Vid den förra sessionen med frågor och svar var frågan: "Är det totala antalet inkarnerade och diskarnerade andar ändligt, och om så är fallet, förblir antalet konstant eller tillkommer eller minskar det i antalet?" Svaret var: "Det finns absolut ingen förstörelse av någon skapad ande, därför kan det inte finnas någon minskning. Men skapandet av nya andar pågår." Frågan var: "Ständigt?". Svaret var: "Ja, så är det."

Nu skulle jag vilja läsa ur föredraget från februari 1958, där en av frågorna var: "Skapas det några nya andar?" Och svaret var: "Nya andar skapas inte för tillfället – inte så länge som frälsningsplanen inte har nått sin fullbordan."

SVAR: Det finns ingen motsättning, även om jag lätt kan se att det tycks vara på det sättet. Ni kommer att se det om ett ögonblick. Jag kan dock se att det skulle ha varit tydligare om en annan terminologi hade använts. Låt oss skilja mellan ett andligt väsen² och den andliga kvaliteten eller substansen. Båda dessa är samma sak i sin essens och inte helt samma sak i sin manifestation. Den senare utgör rent medvetande, den lever, tänker, känner, vill, utrustad med alla livets kvaliteter som sådana. För en tid sedan gav jag ett föredrag där jag förklarade att alla varelser som har nått det högsta utvecklingsstadiet eller som aldrig deltog i änglarnas fall, kan existera – i avsaknad av ett bättre ord – i ett tillstånd där de utgör andlig kvalitet eller substans, eller också kan de dra in sina fluider efter behag och bli ett andligt väsen, som i sin skepnad och form liknar den mänskliga formen som är ett återskapande av ett andliga väsens form. De kommer då att vara i ett aktivt tillstånd. Detta innebär dock inte att varandets tillstånd är helt inaktivt; aktiviteten är dock av ett annat slag. Detta är oerhört svårt att förmedla och att förstå. När det andliga väsendet beslutar sig för att släppa taget om fluiderna, utvidga dem och låta dem flöda ut, så att säga, kommer varandets tillstånd att uppnås igen och dess andliga substans blir en del av den stora kosmiska kraften. Vad som så ofta missförstås vad gäller detta tillstånd är idén om att medvetandet upphör, att individualiteten upphör. Så är det inte. Och samtidigt är den nämnda individens andliga substans en del av den stora reservoaren och är verkligen förenad med universum.

---

² Eng "entity", som även kan tolkas som enhet eller individ. Övers. anm.

Om ni skiljer mellan dessa två former av existens, kommer ni att se att det inte finns någon motsättning. Det är sant att så länge som frälsningsplanen inte har nått sin fullbordan, förblir de skapade andarna i varandets tillstånd och är därför inte andliga väsen som har antagit den form som människan har formats i – även om materien är av en oändligt mer subtil kvalitet och dess frekvenshastighet är oändligt högre. Först efter att frälsningsplanen är fullbordad, kommer det att vara möjligt att dra in deras fluider efter behag och för vissa ändamål bli till väsen, andliga varelser, när de så väljer, åtminstone för ett tag. Ingen av dem har i själva verket någon önskan om att ständigt stanna kvar i det tillståndet.

Det är alltså sant att andliga väsen i form och gestalt som ni kan föreställa er dem, inte skapas förrän efter frälsningsplanens fullbordan. Och det är också sant att nya andar – andlig substans, andlig kvalitet, andar i varandets tillstånd, ständigt skapas. Det skulle inte kunna vara på något annat sätt. Den andliga världen är Livets värld. Där det finns liv, måste det finnas skapande. Ande är liv och liv är skapande. Endast det som är dött skapar inte. Liv kan endast skapa liv, det kan inte skapa något som inte lever. Allt som lever är ande och allt som är ande skapar. Det är en ständig process. Den kan inte hejdas eftersom ett icke-skapande i grunden är främmande för och är en motsättning till ande och liv. Detta skapade liv kommer emellertid att bli kvar i varandets flödande tillstånd för balansens skull tills efter att frälsningsplanen har funnit sin fullbordan. Det nyskapade andliga livet kommer inte aktivt att påverka och delta i frälsningsplanen. Indirekt gör det så, men inte i egenskap av ett slutet och indraget väsen. Förstår du?

FRÅGA: Ja, tack. Användes samma terminologi i båda fallen bara för att förenkla saker?

SVAR: Ni måste inse att vi har många svårigheter att övervinna. Det mänskliga språkets begränsningar är ett enormt hinder i sig. Det finns långt färre ord tillgängliga i det mänskliga språket än vad vi skulle behöva för att förmedla sanningen om skapelsen. Lägg till hindren i det mänskliga instrumentet – inte nödvändigtvis eller enbart på grund av blockeringar i det undermedvetna, utan också för att de ord som skulle kunna ha varit mer lämpliga vid ett visst tillfälle inte fanns tillgängliga i instrumentets undermedvetna. Hade jag gått in på allt detta då, skulle det blivit alltför långt och vid den tidpunkten kanske ännu mer förvirrande för att kunskap som ni nu har då ännu saknades. Det var inte så viktigt för er att förstå dessa svåra frågor då. Vi skulle ha förbrukat tillgänglig kraft på frågor som möjligen skulle ha skapat missförstånd. Sådana frågor klaras lätt ut vid ett senare tillfälle när ni har samlat mer förståelse.

Sedan finns det något annat: möjligheten att ni kanske inte kommer ihåg materialet som jag ger. Hade du hållit i minnet föredraget om varandets tillstånd och andens möjlighet att dra in sina fluider och därmed bli ett väsen, skulle du ha sett att det inte finns någon motsättning. Du kanske

hade förstått det tydligt genom att tänka på det eller åtminstone vagt förnimma det. Vi klandrar verkligen ingen av er. Vi inser att detta är mänskligt. Många saker kommer att framstå som motsägelser – och ändå är de inte det. Jag talar i själva verket ofta om de synbarliga motsägelserna i psykologiska strömmar och hur de leder till ytterligheter som olika religioner baserar sina läror på. Detta utgör en av de huvudsakliga svårigheterna för människan. Endast en inre hälsa och objektivitet, egen ärlighet och avlägsnandet av personliga avvikelser, gör det möjligt för människan att finna sanningen mellan två ytterligheter – eller mellan två sanningar som skenbart tar ut varandra och ändå är båda sanna. Frågan du tog upp här är bara ett av många exempel. Detta råkar inte vara viktigt för er nu. Men det finns många andra synbarliga motsägelser, i samband med själstendenser, där sådana missförstånd verkligen kan vara förvirrande för en person, i alla fall under en tid. Endast det inre sökandets väg kan avlägsna sådana tillfälliga, skadliga förvirringar.

FRÅGA: Hur går man till väga för att öka sin kreativitet?

SVAR: Det finns bara ett svar: genom att hitta de inre hindren, det vill säga genom att ta självinsiktens väg. Kreativiteten blockeras av inre felaktigheter. Många av mina vänner som har tagit denna väg under en tid, har upplevt, i vissa fall gradvis, i vissa fall till och med helt plötsligt, att en ny talang eller en ökad kreativitet i en känd talang, har utvecklats. Det inre sökandets väg medför inre befrielse. Bland många andra tillgångar, medför den även en ökad kreativitet. Den innebär det maximala förverkligandet som en person är förmögen till. Det finns inte någon magisk nyckel eller någon genväg. Allt sådant, om det alls finns, skulle inte riktigt fungera, inte i det långa loppet. Det enda varaktiga och verkliga svaret är att hitta det som är förstenat i själen, det som har fastnat, så att säga. Och sådan materia finns i varje mänsklig själ, utan undantag.

FRÅGA: Skulle det vara möjligt för en biologisk forskare att experimentera och tillämpa vetenskapliga metoder för att förstå mediet, så att han kan relatera den materiella världens relativa sanningar till den andliga världen?

SVAR: Ja, det är verkligen möjligt. Men här måste jag återigen, med risk för att vara enformig, ge samma svar: nyckeln, konstigt som det kan tyckas i detta fall, ligger återigen i att utveckla sig själv. Om alla deltagare gjorde det, skulle mycket märkliga och underbara insikter uppstå genom ett tillvägagångssätt som kanske inte alltid är av det slaget som mänskligheten vanligen känner till, särskilt inom vetenskapens område. Även om de ibland skiljer sig åt, kommer dessa nya tillvägagångssätt så småningom att förstås och accepteras av vetenskapen och kommer inte längre att anses vara ovetenskapliga. Då kan mycket underbara upptäckter göras. Ni kommer då mer och mer att kunna relatera den materiella världens relativa sanningar till den andliga verklighetens absoluta sanning. En integration kommer att äga rum i detta avseende.

FRÅGA: Kan jag ställa en fråga som har att göra med frågan om kreativitet? Jag har själv upplevt att en ny talang och kreativitet plötsligt visar sig, som du vet. Men det finns så många konstnärer, särskilt målare, som inte har övervunnit några psykologiska hinder och ändå målar de vackert.

SVAR: Givetvis. Detta har ingenting med det att göra. Jag sa inte eller ville inte antyda att kreativiteten endast finns hos den friska, eller relativt friska, personen. Många människor har en stor talang och samtidigt är de djupt betungade människor. De råkar bara ha befriat en viss del av själen – kanske i tidigare inkarnationer – så att kreativiteten i en viss speciell riktning flödar ut. Det innebär fortfarande inte att deras kreativitet inte skulle öka om deras hinder avlägsnades. Det skulle också kunna ta fram ytterligare en talang som förstärker och fullgör den som redan har manifesterats, eller den kan harmonisera och lyfta den manifesta talangen till nya höjder. Ofta är det i själva verket så att den betungade själen som å andra sidan har en stor skapartalang, är särskilt obalanserad på grund av denna disharmoni. Det jag tidigare sa bör inte leda er till att dra slutsatsen att kreativ talang endast är möjlig i den friska själen. Jag vill bara säga att ju friskare en själ är, desto mer kan en dold kreativitet komma till ytan, och även sättet som en talang kommer till uttryck på är beroende av inre frihet.

FRÅGA: Jag har en fundering kring ens inställning till sjukdom. Vi lär oss att när vi är sjuka bör vi försöka hitta rätt läkare och rätt behandlingar. Man kämpar för att bli bra, inte bara fysiskt, utan mentalt och andligt. Hur förenar vi detta med tanken om att sjuklighet är en följd av att vi bryter mot någon andlig lag och i den bemärkelsen är ett straff. Borde vi inte säga till oss själva att det är rätt för mig att lida?

SVAR: Nej, åh nej, nej! Självklart inte. Det ska inte alls tas på det sättet, att man straffas för att man har brutit mot en lag. Man ska närma sig det på ett helt annat sätt. Jag skulle säga att det sundaste tillvägagångssättet är att hitta en känsla inom dig som vid ett eller annat tillfälle verkligen var, eller nästan var, medveten. Den känslan är att du hade en önskan om att vara sjuk. Det är sant, du önskade inte de negativa konsekvenserna – du fick mycket mer än vad du köpslog om. Du önskade dig emellertid sjuklighet som lösningen på ett problem. Det är självfallet inte någon verklig lösning, men du trodde eller kände att det var det. Du valde sjuklighet som en utväg. Sedan gick den här önskan förlorad i det undermedvetna och det obehagliga tog överhanden. Sedan kom insikten om att lösningen visade sig vara falsk och den medvetna önskan om att bli frisk förblev på ytan. Men i själva verket strider två motstridiga önskningsströmmar mot varandra djupt inombords: den medvetna önskan om hälsa och den omedvetna önskan om sjuklighet. I denna del av ditt psyke hoppas du fortfarande på att det du vill uppnå kan ske genom din sjukdom eller att du kan fly från vissa obehagliga aspekter av livet genom att omedvetet välja att vara sjuk. Eller så straffar du dig själv för olika skulder genom att använda sjuklighet som en

utväg och tänker att du på så sätt avvärjer ett större straff, som andra kommer att påföra dig och inte du själv.

Det bästa tillvägagångssättet är att finna och medvetandegöra den delen inom dig som väljer sjuklighet som en lösning på något som bekymrar dig. När du upptäcker den, kan du hantera den. Om du kan återskapa det förflutna och försöka komma ihåg den stund när önskan om att bli sjuk nästan var medveten, har du uppnått en stor del av denna kvot av arbetet. Du kommer då samtidigt att bli stånd att avlägsna den inre orsaken till din sjuklighet. Men du måste hitta denna motsatta önskan till din medvetna önskan och bli medveten om den. Detta är det första steget och det enda konstruktiva tillvägagångssättet. Det är inte sant att du är ett offer för ogripbara krafter inom eller utanför dig själv som du inte har kontroll över. Du kan tvärtom alltid finna den delen inom dig där du hade en önskan om sjuklighet som en lösning, även om du inte önskade dig problemen som sjukligheten medförde och som barnet i dig inte kunde förutse.

FRÅGA: Då är det rätt att söka hjälp genom vilka helst medel som står till buds?

SVAR: Absolut. Ni bör söka all fysisk hjälp som är möjlig – och likaså den mentala, andliga och psykologiska hjälpen. Allting fungerar hand i hand. Den ena nivån är sammanvävd med och kopplad till den andra. Man bör bekämpa det från alla håll.

FRÅGA: Kan du förklara innebörden av att hålla sabbaten helig, med våra nutida förpliktelser i åtanke?

SVAR: Detta uttalande har många innebörder på många nivåer. När det ursprungligen uttalades, hade den yttre nivån en helt annan betydelse än vad den alls skulle kunna ha idag. Vid den tidpunkt när detta uttalande gjordes, var människor i allmänhet mycket grövre i sin utveckling. Om de inte gjordes medvetna om Guds existens, till vilken tankar och känslor bör tillägnas, åtminstone i viss grad, skulle deras lägre natur ha tagit större kontroll över dem än vad som skedde oavsett. Alla yttre lagar utgör ett måste och är därför inte en verklig andlighet. Men yttre lagar är en nödvändighet för dem vars instinkter fortfarande är grova.

På en djupare nivå innebär detta påbud en balans mellan ens aktiviteter. En del av livet måste ägnas åt ens plikter, försörjning och ansvarsområden, vilka de än kan vara. En del av livet bör ägnas åt andlig utveckling. Och en del av det åt nöje och avkoppling. Ditt liv bör med andra ord vara harmoniskt även i ansatsen att fördela dina aktiviteter jämnt, för att inte bli ensidigt. Detta är hälsobringande för kroppen och själen.

Den här lagen kan inte ha samma innebörd idag. ”Jag måste hålla på sabbaten” skulle vara ett tvång. Det skulle vara en ofri handling och ingenting skulle uppnås. Ni bör alla kunna hantera era liv på det mest rimliga sättet ur detta perspektiv. Ni är nu förmögna att använda ert omdöme och sunda förnuft för att hitta den rätta balansen mellan arbete, andlig utveckling, vila och nöje. Ni bör alla kunna få till stånd denna balans individuellt och inte hålla fast vid regler och föreskrifter – ingen rigiditet i någon riktning, utan ett fritt val som är klokt använt. Man kan överarbeta och ändå hålla på sabbaten. Man kanske inte håller på sabbaten i inre bemärkelse och faller till korta i sina förpliktelser. Det är inte bara en viss dag som man ska tänka på Gud. Ingenting får vara ett ”måste”, minst av allt Gud.

FRÅGA: Vad tycker er värld om att människan tar sig till månen och andra planeter?

SVAR: Som gäller för så många saker, är det sällan saken i sig som är bra eller dålig, tillräddig eller inte. Frågorna förblir alltid: Hur görs det? Vilka är motiven? På vilket sätt kommer det att användas, om det lyckas? Vilken riktning tar mänskligheten med den här nya kunskapen som förvärvas? Allt inryms i svaren på dessa frågor. Vi kan inte säga att det är bra eller dåligt. Svaret ligger alltid i riktningen, motiven, syftet, dessa ”varför” och ”hur”.

FRÅGA: Hur känner ni kring att vi fortsätter med kärnkraftsprov?

SVAR: Vi i vår värld är naturligtvis väldigt mycket emot detta. Det är ett tydligt tecken på att mänskligheten ännu inte har lärt sig att använda dessa upptäckter på ett konstruktivt sätt. De är fortfarande upptagna med att använda dem destruktivt. Så länge detta är fallet, kommer deras framgång i sig att vara deras eget fördärv. Om samma resursrikedom, intelligensens och materiens krafter användes för att utveckla den här energin i en konstruktiv riktning, skulle den kunna bli en enorm fördel för mänskligheten, men inte på detta sätt.

FRÅGA: Jag har undrat om fysisk smärta har ett andligt värde och vilket slags värde den annars kan ha, särskilt hos människor som dör i plågor. Kan de i sin andliga form använda den erfarenheten i riktning mot fortsatt utveckling?

SVAR: Det är naturligtvis möjligt för en människas ande att använda en jordisk erfarenhet i andevärldens rike. Detta sker ständigt i alla avseenden. När det gäller just smärta, beror det på inställningen. Smärta i sig är inte nödvändigtvis till gagn om inställningen inte är konstruktiv, åtminstone inte medan den inställningen råder. När man ändrar sin inställning, då kommer den tidigare erfarenheten att bli värdefull i efterhand. Om en person närmar sig smärtan – eller någon annan obehaglig upplevelse – på ett sunt och konstruktivt sätt, är värdet enormt. Upplevelsen kommer att utgöra medicinen, som jag så ofta har sagt. Den kommer att ge dig en förståelse av de

inre orsakerna till den här upplevelsen. Den kommer därigenom att göra dig fri och främja ditt växande, din självständighet och lycka.

FRÅGA: Kan jag fråga, hur mycket kan man fråga er andar vad gäller tankar hos andra människor? Det finns någon som jag skulle vilja veta mer om, som jag väldigt gärna skulle vilja förstå. Skulle andarna kunna se vad som pågår och berätta om det för oss, så att vi förstår bättre?

SVAR: Vi kan utan tvivel se, men det skulle helt gå emot andliga lagar att berätta om det. En anledning är att det skulle kränka den andra personens integritet och fria vilja. Den personen kanske inte vill bli förstådd av en annan människa och kan besluta sig för att gömma sig bakom en mur. Detta kanske inte är ett klokt beslut, men det måste respekteras. En annan anledning är att det inte skulle tillföra något till ditt eget växande. Du kan endast utveckla din intuition, känslighet och din förmåga att förstå genom att utveckla dig själv. Detta är det enda sunda och goda sättet att få tillgång till att förstå andra människor, att överbrygga den separerande muren. Det måste ske genom ditt eget bemödande. Om andarna skulle göra det som du föreslår, skulle de inte bara vara oetiska, utan de skulle också försvaga dig. Det finns vissa undantag, men hur, när och varför dessa undantag sker är för komplicerat för att gå in på nu. Men om det alls sker, finns det en god och giltig anledning till det. Det skulle då vara helt konstruktivt.

FRÅGA: Det finns två teorier i världen idag. Dessa utgör ett bryderi. I den vetenskapliga världen säger de att människan är ett utvecklat djur, utvecklad från fisken genom amfibierna och reptilerna till dagens däggdjursstadium, och här befinner sig den mänskliga rasen idag efter två miljarder år av livets utveckling på jorden. Den andra teorin, som fortfarande omfattas av ortodoxt religiösa människor, är att Gud skapade varje art för sig på jorden.

SVAR: Evolutionens väg är riktig. Evolutionen går genom mineral, lägre djur, växt, högre djur, människa, andlig varelse. Jag förklarade det många gånger för mina vänner. Sedan änglarnas fall, splittrades de skapade varelserna i många delar. Ju större splittring, desto lägre utveckling. Ju mer utvecklingen fortskrider, desto mindre kvarstår av den ursprungliga varelsens splittring; själspartiklarna smälter samman. Men det finns ande i alla skapade varelser. Det finns bara en lägre grad av andemateria i de lägre formerna. I detta avseende är vetenskapen närmare sanningen, även om vetenskapen tolkar det lite annorlunda. Den utelämnar många viktiga aspekter.

KOMMENTAR: Kan jag kanske i detta sammanhang tillägga att det är sant att ursprungligen, före änglarnas fall, så skapades varje ande separat. Men inkarnerade människor utvecklas i en långsam klättring tillbaka från fallet?

SVAR: Det stämmer.

Mina käraste vänner, var alla välsignade på denna dag i vår helige Herres, Jesu Kristi namn. Följ i hans fotspår på det sätt som det rätt är förstått, genom att finna er inre sanning, genom att möta ert innersta jag, genom att befria er från osanning, så att ni utvecklas till fria och lyckliga individer som är förmögna att ge frihet, glädje och kärlek till andra. För det är så som Gud vill att ni ska vara, inte lidande, inte i smärta, utan i en sann lycka. Var välsignade, mina käraste vänner, var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19